

hebben te streven naar het „Dauerwald”, waarin, zuiver of gemengd, de voor ons waardevolle houtsoorten, het organisme „bosch” zullen vormen, dat zich, onder deskundige leiding, zelf in stand zal weten te houden. Dit boschbouwkundige ideaal moet ons steeds duidelijk voor oogen blijven staan. Maar... het is een ideaal, hoewel m.i. op den langen duur bereikbaar. Als eerste phase ter bereiking van dit ideaal, wil het mij toeschijnen, dat we ons tevreden moeten stellen met bosschen van economisch waardevolle houtsoorten op de groote vlakten in ons land, die tot op heden geen of nauwelijks opbrengst geven. Met dit meer beperkte doel voor oogen, schreef ik in het Juli-nummer van ons tijdschrift, hoe ik mij den opzet van een boschbouwkundig arboretum in Nederland denk.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 8 September 1938.

SPAARZAAMHEID MET HOUT GEBODEN.

Te veel van deze grondstof gebruikt.

Om in het ecomische werkjaar 1939 de binnenlandsche houtwinning in Duitschland volledig onder contrôle te verkrijgen en daarmede het gevaar van een economisch schadelijk kapitaal-verbruik uit te schakelen, heeft „Reichsforstmeister” Göring besloten, dat de houtwinning in Duitschland vastgesteld moet worden op de basis van het jaar 1937. Niet alleen is, volgens de „Deutsche Handelsdienst”, waaraan wij dit ontleenen, de productie naar hoeveelheid vastgesteld, maar ook de soorten hout. Door de aansluiting van Oostenrijk treedt ten gevolge van den sterken opbloei in dat land voor den eerstvolgenden tijd nog geen merkbare verbetering der houtsituatie voor Duitschland in. Doel bij het gebruik van hout, moet daarom zijn, zoo spaarzaam mogelijk met dezen beschikbaren grondstof om te gaan.

De normale houtwinning in Duitschland wordt op rond 50 millioen „Festmeter” per jaar aangenomen, waarvan ongeveer de helft als brandhout is te beschouwen; hierbij komt thans nog 9.3 mill. uit Oostenrijk, en rond 4 mill. uit parken en wegen. Het gebruik is de laatste jaren sterk toegenomen, doordat het hout in veel grootere mate als grondstof voor verschillende artikelen wordt gebruikt. Vandaar dat de productie in 1937 en 1938 is opgevoerd tot in totaal resp. 56 en 59 mill. „Festmeter”. Het industriele verbruik is nog meer gestegen, dan men uit deze cijfers zou afleiden, omdat de celstof en geperst-houtindustrie eenige miljoenen „Festmeter” hout van minder dan 7 cm doorsnede, hetwelk vroeger als brandhout werd gebruikt, heeft verwerkt. Deze grootere productie was op zich zelf reeds niet onbedenklijk, omdat nog reserves uit den tijd voor den oorlog beschikbaar waren, en ook gedurende den oorlog de Deutsche wouden niet zoo sterk waren gerooid als vóór den oorlog. Een productie van 59 mill. Fm. beteekent evenwel 160% van een normale productie, wat niet toelaatbaar is, zonder de Deutsche houtvesterij bij haar toekomstige productie te verzwakken. Vandaar dat minister Göring de productie voor 1938/39 heeft gefixeerd op die van 1937. Het economische leven moet in het komende jaar zijn houtverbruik dus beperken totdat van 1937 en daarom zoo spaarzaam mogelijk met hout omgaan, omdat ook in de toekomst de winning verder moet teruggaan, tenzij men roofofbouw op het Deutsche woud zou willen plegen.